

ΑΣΤΕΡ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Εντός της Σόρου Δραχ. 22.
Εκτός » » 26.

Διὰ τὰς Διατριβάς τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν στίχ. λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 21 Μαρτίου 1859.

Εν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν τὰ ἐξῆς βιβλία καὶ εἰς τιμὴν μετριωτάτην.

α) Τὰ Πρακτικά τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν μέχρι τοῦδε.

β) Αἱ πολιτικαὶ καὶ Ποινικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου.

γ) Dictionnaire de la Conversation εἰς τόμους 52.

Ὅλα ταῦτα τὰ βιβλία ἀπαρτίζοντα 80 περίπου τόμους καλῶς δεδεμένους δύναται ν' ἀγοράσῃ ὁ βουλόμενος διὰ δραχ. 250.

Ἡ 25 Μαρτίου.

Δὲν ἀνῆλθον εἰς τοὺς αὐστηροὺς ἐταστάς τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων, οὐδὲ ἐπιθυμοῦμεν νὰ φρονώμεν, ὅτι ὑπὸ παντὶ λίθῳ Κυβερνητικῷ σκορπίος ἔρπει. Ἀλλὰ καὶ ἀπαθεῖς τῶν γινομένων θεᾶται δὲν εἶναι δύνατον νὰ διαμένωμεν, ὅταν ταῦτα προσκρούοντα εἰς τὴν Ἑθνικὴν μεγαλειότητα, εἴτε ἐν γνῶσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, δεικνύωσιν ἀσέβειάν τινα πρὸς τὸ ἔνδοξον αὐτῆς παρελθόν, προσβάλλωσι τὸ παρὸν, καὶ ἀποθαρρύνωσι τὸ μέλλον.

Ὑπὸ τὸ κράτος τριαύτης τινὸς ἰδέας λυπηρὰς κατακρίνομεν τὴν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν φαινομένην ὀλιγωρίαν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς, τῆς κατὰ τὴν 25 Μαρτίου τελουμένης. Ψυχροὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου τούτου καθήκοντος, ἀρνούμεθα πρό τινας καί τοι καὶ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς σκιάς τῶν ἀθανάτων ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τιμὴν, καὶ τὴν διδασκαλίαν, ἣν ὀφείλομεν πρὸς τὰ τέκνα ἡμῶν, δεικνύοντες αὐτοῖς, πόσον εἶναι μέγα καὶ σεμνὸν τὸ ὑπὲρ Πατρίδος ἀποθνήσκειν. « Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν » ταύτην, ἐν ᾗ ἐξῆλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἐν γὰρ χεὶρὶ κραταίᾳ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ὁ Κύριος ἐν τεύθει. » Ταῦτα ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀφ' οὗ ἐξῆγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ διδάσκων αὐτοὺς, ὅτι ἡ μνήμη αὐτῆς θέλει χρησιμεύειν καὶ πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἰδίων τέκνων ἐπέφερε τὰ ἐξῆς: « Εἰάν δὲ ἐρωτήσῃ ὁ υἱός σου » μετὰ ταῦτα λέγων, τί τοῦτο; καὶ εἶπες αὐτῷ, ὅτι ἐν » χεὶρὶ κραταίᾳ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. » Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὡς γνωστὰ, ὅσα οἱ ἀθάνατοι ἡμῶν πρόγονοι ἐπραττον εἰς τιμὴν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀποθνήσκόντων, καὶ τί πράττουσι σήμερον οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνδόξου αὐτῶν Ἐπαναστάσεως κ.τ.λ. ἐξετάζομεν δὲ, τί πράττομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὡς πρὸς τὴν Ἑθνικὴν ἐορτὴν τῆς 25 Μαρτίου.

Ἄλλοτε ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τῆς Βασιλευμένης Ἑλλάδος ὁ ἐνθουσιασμός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑθνικῆς ταύτης ἐορτῆς προέβαιεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάζετο ν' ἀγρυπνῇ, μὴ τι συμβῇ ἐκ τοῦ ἀκρατήτου τούτου ἐνθουσιασμοῦ ἀπαίσιον. Συμπόσια πολιτῶν καὶ μαθητῶν ἐγίναντο· λόγοι ἐξεφωνοῦντο πανηγυρικοὶ· προποσεῖς ἠκούοντο Ἑθνικαὶ εἰκόνες ἐξετίθοντο συμβολικαί, ἐνθουσιῶδες ὑποκινούσαι ἀναμνήσεις καὶ λυγροστόλιστος ἡ Πρωτεύουσα πᾶσα παρίστα

θεῖα πόλεως Ἑθνικὴν τελοῦσης πανήγυριν. Σήμερον μόλις ἀναγινώσκειται ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Πρωτεύουσας ἡ τυπικὴ ἀγγελία, ὅτι ἐπανηγυρίσθη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἡ Ἑθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25 Μαρτίου· καὶ ὡς μόνον τῆς μεγάλης ταύτης ἡμέρας σέμνωμα ἐπέρχεται ὁ καλὸς Ἕλλην τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ὁ καθ' ἡμᾶς ἀσκόπος καὶ ἀνωρελὴς Ποιητικὸς ἀγὼν, ὅπως δέξῃ τὸν ἀριστεύοντα ποιητὴν· ὅστις ὅμως καὶ χωρὶς τοῦ ἀγῶνος οὐχ ἥττον θέλει ἀριστεύειν, ἐάν ᾖ ποιητικὸς ἀνὴρ, καὶ ἂν ἀληθεύῃ τὸ περὶ ποιητῶν ὀρθῶς εἰρημένον, ὅτι γεννῶνται τοιοῦτοι.

Ὁ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἐπικρατήσας οὗτος ἀξιοκατάκριτος μαρμαρὸς μετεδόθη, τὸ λέγομεν μετὰ λύπης, καὶ παρ' ἡμῖν. Ἄλλοτε λαμπρότερον ἐτελεῖτο καὶ ἐν ταῦτα τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ ψήφισματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὠρισμένον μνημόσυον· καὶ λόγος ἐξεφωνεῖτο ὑπὸ τινος τῶν Καθηγητῶν ἡ Διδασκαλῶν, ἐπὶ τοῦτο παραγγελλομένου, καὶ πάντες παρίσταντο εἰς τὸ μνημόσυον, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, ἀξιόπρεπός ἱστάμενοι περὶ τῶν δόκμων τῶν κολλύβων, ὧν μετὰ τὸ τέλος τοῦ μνημοσύνου εὐλαβῶς ἀπαντες μετελάμβανον, καὶ ἡ πόλις ἅπασα ἐφωτίζετο τὴν νύκτα. Σήμερον ὅμως τελεῖται μὲν τὸ μνημόσυον, συνέρχονται δὲ εἰς αὐτὸ οὐχὶ πάντες κατὰ δυστυχίαν· οὐδὲ λόγος ἐκφωνεῖται, οὐδὲ φωτίζεται προσήκοντως ἡ πόλις· ἀλλὰ ὀλίγα τινὰ λυχναῖα ἐπιφαίνονται σποράδην εἰς τινὰ παράθυρα τῶν Δημοτικῶν Καταστημάτων. Ὡς ἐπίμετρον δὲ τῆς τοιαύτης ἀξιοκατακρίτου ὀλιγωρίας, ἐψηφίσθη πρὸ τριῶν ἐτῶν ν' ἀνεγερθῇ μνημεῖον τῶν ὑπὲρ Πίστews καὶ Πατρίδος πεσόντων ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ἑρμούπολεως· ἀλλ' ἐκτὸς μιᾶς σημαίας, ἥτις κυματίζει ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου, οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

Παρευρεθέντες περίου εἰς τὴν ἐν Γῆν τελουμένην Πανήγυριν, ἤκουσαμεν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας Δοξολογίαν τινὰ ψαλλομένην καὶ ἐρωτήσαντες, διὰ τί ψάλλεται ἡ Δοξολογία αὕτη, ἤκουσαμεν, ὅτι ψάλλεται χάριν τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς καὶ ἐλυπήθημεν, διότι ἡ Δοξολογία ἐκείνη περιελάμβανε πᾶν ὅ,τι ὀφείλεται εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀθανάτων Ἑρώων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὅ,τι ὀφείλεται εἰς παραμυθίαν καὶ ἐμψύχωσιν τῶν ἐν δυστυχίᾳ ὑπὸ δουλείαν διατελούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, οἵτινες λόγῳ θρησκευτικῷ ἔρχονται εἰς Τήνον, καὶ περιπτύσσονται ἡμᾶς τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας, οὓς ἀπαντῶσιν ἐκεῖ. Δὲν ἐπρεπε διὰ τοῦτο νὰ τελεῖται ἐν Τήνῳ ὅσον οἶον τε μεγαλοπρεπὲς ἡ Ἑθνικὴ αὕτη ἐορτή;

Ψεύγομεν τὰς περαιτέρω ἐξηγήσεις, δυναμένας νὰ λυπήσωσιν ἀνθρώπους τινάς· διότι δὲν προτιθέμεθα οὔτε νὰ λυπήσωμεν οὔτε νὰ κατακρινώμεν πρόσωπα καὶ μόνον ἐρωτῶμεν. Διὰ τί ἡ ὀλιγωρία αὕτη περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱερωτάτου τούτου καθήκοντος; Ἐάν ἐχωμέν ἀγαθὸν τι Ἑθνικόν, δὲν χρεωστοῦμεν τάχα τοῦτο εἰς τὸ ἐνδοξὸν ἔργον, τὸ ἀρξάμενον τὴν 25 Μαρτίου; Καὶ ἐάν προσδοκῶμεν μέλλον τι ἀγαθόν, τούτου ἡ ἀρχὴ ποῦ τάχα εὐρίσκεται, εἰ μὴ ἐν τῇ Ἑθνικῇ προνήματι, τῷ ἐκλάμψαντι κατὰ τὴν 25 Μαρτίου; Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρῶτος πάντων ὁ Μεγαλειότατος ἡμῶν Βασιλεὺς ἀνεγνώρισεν, ὅτε διὰ Β. Διατάγματος ἐκήρυξεν Ἑθνικὴν ἐορτὴν τὴν 25 Μαρτίου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ τότε ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γεωργίου Γλαράκη, τοῦ νῦν ἐπαξίως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην μνημονευομένου μετὰ τῶν συναγωνιστῶν αὐτοῦ. Ὡς καὶ πρὸς τὴν ἀξίειται νον προσίρεσιν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτος ἀσεβοῦ-

μεν, μὴ πανηγυρίζοντες ὅσον οἶον τε λαμπρῶς τὴν Ἑθνικὴν ταύτην ἐορτὴν. Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶπε πρὸς ἡμᾶς τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Μωϋσέως « Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξῆλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. » ἡμεῖς δὲ διατὶ δὲν ἀνταποκρινόμεθα δεόντως πρὸς τὴν Βασιλικὴν ταύτην φωνήν;

Θέλουσιν ἴσως ἀντιτάξειν τινὲς τὴν παρατήρησιν, ὅτι μεμφόμενοι τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ταύτην, ὡς εἵπομεν ἐν προοιμίῳ, ἀδικοῦμεν αὐτήν, ὡς οὐδένα ἐμποδίζουσιν καὶ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν τελετὴν, καὶ νὰ φωτίσῃ τὴν οἰκίαν του ὅσον θέλῃ, καὶ ἐν γένει νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐορτὴν διὰ πάσης μεγαλοπρεπείας. Ἀλλ' ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ προσεξάρχῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, ὡς ἐπραξε καὶ ἄλλοτε, πανηγυρίσασα τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Καραϊσκού, καὶ δηλώσασα τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ὅπως πανηγυρισθῇ καὶ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐν πάτῃ ἐλευθερίᾳ καὶ λαμπρότητι. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις δὲν προσεξάρχῃ τῶν τοιούτων Ἑθνικῶν ἔργων, φυσικῶς τῷ λόγῳ ὁ ζῆλος τῶν πολλῶν ἀπομαραίνεται, εἴτε διότι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ πράττωσιν ὅ,τι φαίνεται ἀπαρέσκον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἴτε καὶ διότι ἕκαστος ἀποφεύγει ν' ἀκούσῃ παρωδούμενον ἐπ' αὐτοῦ τὸ τοῦ Ποιητοῦ « Τί δεῖ φρονεῖν ἐν πολλοῖς μεμνησίν; »

Ἀς δείξῃ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις πρῶτη, ὅτι πολλοὺ ποιεῖται τὴν Ἑθνικὴν ταύτην ἐορτὴν καὶ ἂν ὁ Πρωθυπουργὸς Κωλέτης ἐπανηγύριζεν αὐτὴν τότε ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Καραϊσκού, ἂς πανηγυρίσῃ αὐτὴν σήμερον ὁ Πρωθυπουργὸς Μιαούλης ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Πειραιῶς κειμένου, καὶ ὀλίγα βήματα ἀπέχοντος τοῦ τάφου τοῦ Καραϊσκού. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐκεῖνος ἔθυσεν τὴν Ἑθνικὴν ἐκατόμβην ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν κατὰ ξηρὰν στρατηγῶν. Ὁ Πρωθυπουργὸς οὗτος ἂς καταβῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἵνα θύσῃ τὴν Ἑθνικὴν ἐκατόμβην, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου τῆς Ἑλλάδος Α. Μιαούλη. Μὴ προφασίζωμεθα λέγοντες, ὅτι ἐκεῖνα ἦσαν Κωλετικά καὶ ἄγυρτια· διότι τὸ Ἔθνος, ὑπερῆραν πρὸς τὸ ἐνδοξὸν αὐτοῦ παρελθόν, καὶ ἀκράτητον πρὸς τὸ ἐνδοξὸν αὐτοῦ μέλλον, ἀπατάζεται τὰς λεγομένας ἐκεῖνας ἀγυρτίας, ὅσων καταφρονεῖ καὶ ἀποστρέφεται τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν ἀπάθειαν πρὸς πᾶσαν Ἑθνικὴν δόξαν.

Εὐχόμεθα νὰ εἰσακουσθῶμεν τοιαῦτα λέγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐάν οἱ λόγοι ἡμῶν καταφρονηθῶσιν, ἡμεῖς ἐπράξαμεν τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ἡ ἐκατόμβη τό γε ἐφ' ἡμῖν ἰδοὺ προσνήχθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μιαούλη καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ Πίστews καὶ Πατρίδος πεσόντων Ἑλλήνων τε καὶ Φιλελλήνων.

Ὡ ν α ἰ ω ν ἰ α ἡ μ ν ἡ μ η !

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἀγανακτήσις, ὑφ' ἧς κατελείβη ὁ συνάδελφος Συντάκτης τοῦ Τηλεγράφου τῶν Κυκλάδων, πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἀποχερώσεως τοῦ λιμένος ἐπὶ 20—30 χιλιάδας μέτρων, ἤθελεν εἶναι δικαία, καὶ ἡ πράξις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως πάσης κατὰ κρίσεως ἀξία, ἂν τὸ πρᾶγμα εἶχεν, ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ Τηλεγράφῳ. Ἀλλὰ καθόσον θετικῶς ἐπληροφορήμεν ἡμεῖς

περί του πράγματος, αὐθιγὰς εἰς τὸν Κ. Συντάκτην τοῦ ἤθελε γράφουσι πληροφορίαι εἶναι λίαν ὑπερβολικαί. Διότι δὲν πρόκειται ν' ἀποχερσώσῃ 20—30 χιλιάδες μέτρων (ὅπερ βεβαίως ἦθελε βλάψῃ τὸν λιμένα σημαντικώτατα), ἀλλὰ μό-
νον 1600, τοῦτέστι 200 μέτρα μῆκος πρὸς ὅκτω πλάτος, ἢ δὲ τοιαύτη ἀποχερσώσις οὐδόλως βλάπτει τὸν λιμένα, ὡς γινώσκοντες οὐκ ἐν τῷ μυθῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνοικτὸν μέ-
ρος. Ἀφοῦ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Τελωνεῖου καταστήματος δὲν εἶ-
ναι δυνατόν νὰ ἐγερθῇ πρὸς τὰ ἐνδότερα, διότι πρέπει νὰ ἴκῃ
εἰς εὐθυγραμμίαν πρὸς τὰς ἤδη ἐκδομημένας ἀποθήκας τῆς δι-
αμετακομισῆς, ἡ ἀποχερσώσις μικροῦ μέρους τοῦ λιμένος πρὸ
τοῦ Τελωνεῖου καταστήματος εἶναι τὸν ὧν οὐκ ἂν εἴη διότι
ἄλλως δὲν θέλει ὑπάρξει θέσις πρὸς ἀποβίβασιν τῶν ἐμπορευ-
μάτων, καὶ οὕτως ἡ στενοχωρία καὶ αἱ δυσχέρειαι τῆς φορ-
τώσεως καὶ ἐκφορτώσεως δὲν θέλουσι θεωρηθῇ καὶ μετὰ τὴν
ἀνέγερσιν τοῦ νέου καταστήματος. Παρεκτὸς δὲ τούτου, ἐπει-
δὴ ἡ νῦν ὑπάρχουσα αἰμασίς ἐστι τελεμελιωμένη ἐπὶ τῆς πλευ-
ρᾶς τῶν βράχων, παρεκτινόμενων εἰς τὴν θάλασσαν, δὲν ἔ-
στι εἶναι δυνατόν εἰς τὰ μεγάλα πλοία νὰ πλησιάζωσι καὶ νὰ
ἐκφορτώνωνται ἐντὶ γινώσκοντες τῆς ἀποχερσώσεως οἱ ὑποκείμενοι
βράχοι καλύπτονται, καὶ τὰ πλοία ὅσα ἂν ὑποτεθῶσι μεγάλα,
θέλουσι ἐνεργεῖν τὴν ἐκφόρτωσιν ἐν πάσῃ εὐκολίᾳ, πλαγιζά-
ζοντα πρὸς τὴν αἰμασίαν. Διὰ ταῦτα φρονοῦμεν, ὅτι τὸ σχέ-
διον τῆς ἀποχερσώσεως τῶν ὁκτὼ μέτρων δὲν εἶναι κατασφρα-
γικόν, ὡς φαίνεται ἐν τῷ ἤθελε γράφῃ, ἀλλὰ μάλιστα ὠφέ-
λιμον καὶ τοιοῦτον ἐλπίζομεν ὅτι θέλει θεωρηθῇ αὐτὴ καὶ ὁ
ἡμέτερος συνάδελφος, οὗ τὴν ἀγανάκτησιν δικαίως ἐξήγειρεν
ἡ πληροφορία, ὅτι πρόκειται ν' ἀποχερσώσῃ 20—30 χιλ.
μέτρων διότι τοῦτο βεβαίως ἦθελε βλάψῃ τὸν λιμένα ση-
μαντικώτατα.

— Τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμοκίνητον «Καρτερία», ὅπερ μετέβη
εἰς Σμύρνην πρὸς μεταφοράν προσκυνητῶν εἰς Τήνον, ἐπανήλθε
προχθὲς ἐκεῖ φέρων 504 ἐπιβάτας, καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς
Σμύρνην, Χίον καὶ Τεσμέ, ὅπως μετακομίσῃ καὶ τοὺς ὑπολει-
πομένους. Ἀπὸ Κρήτης δὲ μετεκόμισε τὴν παρελθούσαν ἐξου-
μάδα ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν.

Γράφουσιν ἐκ Χανίων τὴν 14 Μαρτίου 1859.

Ἡ ἐνταῦθα ἀρχὴ τοῦ ὠραίου Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου ἡ Καρ-
τερία ἐπρόξενεν ὡς ἦτον ἐπόμενον τοιαύτην ἐντύπωσιν, ὥστε
πλῆθος χριστιανῶν καὶ Τούρκων ἐτρέξαν εἰς τὴν παραθαλάσ-
σιαν διὰ νὰ τὸ ἴδωσι. Ὅλοι αἱ λέμβοι τοῦ λιμένος Χανίων
ἐφόρτωναν ἀνθρώπους καὶ περιεφέροντο γύρωθεν τοῦ ἀτμοπλοίου
ἀφοῦ ὁ εὐγενὴς πλοίαρχος Κ. Ἀγγελικᾶρας παρετήρησε τὸν
ἐνθουσιασμὸν τοῦ λαοῦ, ἔδωκε τὴν ἀδειαν καὶ ἐπέδρασαν ἐντὶς
αὐτοῦ. Τότε οἱ μὲν Χριστιανοὶ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον, εἰς
τὴν ὠραίαν κάμεραν, καὶ λοιπὰ μέρη τοῦ ἀτμοπλοίου, γύνον-
τες δάκρυα χαρᾶς, αἱ δὲ Τούρκαι, ἐκχιμῶν, ἔβλεπον τὰ γινώ-
μενα, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθον τοῦ πλοίου τῆς Β' καὶ
Γ' τάξεως, τῆς Α'. ὅμως οὐδεὶς Χριστιανὸς τις χωρὶς εἰσελ-
θὼν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἔκαμνε τὸν σταυρὸν τοῦ ἐνώπιον
τοῦ πλοίου τοῦ εἶπον δὲ τινὲς ἐκ τῶν πλησίων τοῦ εὐρισκομέ-
νου. Ὅτι νὰ σκεπᾶσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ, καὶ ἀφοῦ καταβῇ εἰς
τὴν κάμεραν τοῦ πλοίου, ἀς κάμῃ ταῦτα ἀσπαζόμενος καὶ τὴν
εἰκόνα τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁ χωρὶς ἐξεπρόκειτο αὐτολεξεῖ τὰ
ἐπόμενα. Ἀμὲν ἔχομεν εἰς τὸ χωρίον μας Ἅγιον Νικόλαον,
ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ δέσις μου πρὸς τὸν Θεὸν ἦτον, νὰ
ἀξιώθω καὶ ἰδῶ Ἑλληνικὸν ἀτμοπλοῖον, μὲ Σημαίαν Ἑλληνικὴν
ἐλλειμενίζομενον ἐδῶ καὶ νὰ φιλήσω τὸ κατὰ στωμα αὐτοῦ, ἂν
μου συγχωρηθῇ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν νὰ εἰσελθῶ μέσα ἔτρεγεν
λοιπὸν ἀσπερὶς, καταφυγὼν τὸν ἱστὸν τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὁ ἐν-
θουσιασμὸς ὅλων ἦτον μέγας ἐὰν δὲ ὁδὴ ὥσθαι τις δὲν ἤξεύρω
τί θέλει γίνεαι.

Πρὶν δώσω πέρας εἰς τὴν παρούσαν, θεωρῶ καλὴν μου νὰ
ἐκθέσω ὅτι, καὶ ἡ ἀπὸ μέρους τῶν Ναυτῶν τοῦ ἀτμοπλοίου,
τῶν Κ. Κ. Διευθυντοῦ, καὶ ὑποδιευθυντοῦ, περιποίησις εἰς τοὺς
εἰσερχομένους ἤθελεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν.

— Γράφουσιν ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 12 Μαρτίου τὰδε.

« Εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μικρασίας περὶ τὴν Ἀμι-
σὸν καὶ Τραπεζοῦντα λαὸς τις ὀρεινός, συμποσούμε-
μενος εἰς 8000 ψυχάς, οἱ λεγόμενοι Κρωμαῖοι, γε-
ωργοί, μεταλλευταί, ἀνθρακῆς, καὶ τινες μικρέμποροι,
ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἐκπύρηνθησαν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς
ἐξουσίας Χριστιανοί διότι παρουσιαζόμενοι μέχρι
τοῦδε ὡς Μωαμεθανοὶ μὲ Τουρκικὰ ὀνόματα, ἦσαν ὁ-
μως κρυφίως βαπτισμένοι μὲ ὀνόματα Χριστιανικά,
καὶ ὑπέκρυπτον τὴν ἀληθινὴν αὐτῶν θρησκείαν διὰ
τὸν φόβον τῶν Γενιτσάρων. Ἡ ἐξουσία ὅμως ἀνα-
γνωρίσασα αὐτοὺς ὡς Χριστιανούς, δὲν τοὺς ἐξήρρεσεν
ἀπὸ τὴν στρατολογίαν, ὅπερ ἄδικον διότι ὡς Χριστια-
νοὶ δίδουσι προθύμως τὸν λεγόμενον στρατιωτικὸν
φόρον. Ὡστε πάντοτε τὰ Τουρκικὰ πράγματα εἶναι
αὐθαίρετα καὶ καταθλιπτικά.

— Ἐλέγετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἡ Κυβέρνη-
σις θέλει ἐμποδίσαι τὴν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος
εἰσαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων. Παράδοξος
εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς Υ. Πύλης ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. Ἐν τούτοις, ὡς γράφουσιν ἐ-
κεῖθεν, καὶ πάλιν ἐπανελήθη ἡ θορυβώδης ἀπαίτησις
τῶν τοῦ παλατίου χρεῶν ὑπὸ παντοίων δανεισμάτων, συ-
νεληθόντων ἐξωθεν τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Σουλτάνου,
καὶ γοερῶς κραυγαζόντων πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὀφει-
λομένων αὐτοῖς. Οἱ φύλακες τοῦ Παλατίου καὶ τινες
σύντροφοι ἐξεληθόντες ἠρώτησαν, διὰ τί φωνάζουσι, καὶ

τί ζητοῦσιν. ὅλοι δὲ διὰ μιᾶς ἀπεκρίθησαν μεγαλο-
φώνως μπιζίμ παρᾶ (τοὺς παράδες μας). Οἱ εὐ-
νοῦχοι καὶ φύλακες ἐδοκίμασαν κατὰ πρῶτον νὰ τοὺς
ἀπομακρύνωσι μὲ τὸ κουζοῦμ, γιανθροῦμ, καὶ
ἄλλα τοιαῦτα. ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ἐπέμενον φωνά-
ζοντες. Ἐπὶ τέλους κατῴρωσαν νὰ τοὺς διασκορπί-
σωσι, καταφυγόντες εἰς τὴν Τουρκικὴν μέθοδον, τὴν
βίαν καὶ τοὺς ραβδισμούς. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγ-
μάτων, τί τάχα φοβεῖται μὴ πάθῃ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυ-
βέρνησις ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων; Οἱ οὕτως
ἀδικούμενοι ἔχουσι τάχα ἀνάγκην νὰ μάθωσι παρὰ
τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἀδικοῦνται, διὰ ν' ἀ-
γανακτήσωσι κατὰ τῶν ἀδικούντων αὐτούς;

— Κατὰ τὸν Φάρον τῆς Ὀθωμῆς καὶ τὰς τελευ-
ταίας ἐξ Ἀθηνῶν ἐφημερίδας, τὴν 12 τοῦ παρόντος
μηνὸς ὀγδοήκοντα στρατιῶται τοῦ Γ' Τάγματος τῶν
Ἀκροβολιστῶν ὁδηγούμενοι ὑπὸ τεσσάρων ὑπαξιωμα-
τικῶν Δεκανέων ἐλειποτάκτησαν ἀποδράντες ἐκ τῆς
φρουρᾶς τῆς Ἀκρολαμίας. Κατόπιν αὐτῶν ἐσπευσαν
οἱ ἀξιωματικοὶ προτρέποντες αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν
ἄλλ' εἰς μάτην. Ὅθεν αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ τῆς
Φθιώτιδος συνεννοηθεῖσαι κατεδίωξαν δραστηρίως τοὺς
λειποτάκτας, καὶ ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν Ἀρχῶν παρή-
γαγεν ἄμεσον ἀποτέλεσμα διότι οἱ μὲν 53 ἐκ τῶν
λειποτακτῶν μεταμεληθέντες ἐπανήλθον εἰς τὰς τά-
ξεις αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ στενοχωρηθέντες ὑπὸ τῶν κα-
ταδιωκόντων αὐτοὺς Βασιλικῶν στρατευμάτων εἰσῆλθον
διὰ νυκτὸς εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ὅπου ἐπολιορ-
κοῦντο εἰς τὸ χωρίον Νταοκλή ὑπὸ Τουρκικῶν στρα-
τευμάτων. Καθὼς δὲ λέγει ὁ Φάρος τῆς Ὀθωμῆς
ἡλπίζετο καὶ τούτων ἡ ταχεῖα ἐπάνοδος, καὶ ἡ κατα-
στροφὴ τῆς ἀπονενοημένης ταύτης πράξεως, ἦν πάντες
κατεδίκασαν ὡς παράλογον.

— Ἡ συζήτησις τοῦ περὶ Τραπεζῆς Νομοσχεδίου
ἐνησχόλησε τὴν Βουλὴν εἰς τρεῖς ἀλλεπαλλήλους συ-
νεδριάσεις, ἀρξαμένην τὴν 16 καὶ περατωθεῖσα τὴν 18
τοῦ παρόντος. Πολλοὶ τῶν Κυρίων Βουλευτῶν, ἐν οἷς
καὶ ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Σύρου Κύριος Κ. Πλατὺς,
ἐλάβον τὸν λόγον, ὑποστηρίζοντες τὰς τροπολογίας
τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥς ἐδημοσιεύσαμεν τὴν
ἐκθεσιν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ. Ὅλοι δὲ σχεδὸν αἱ
τροπολογίαι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγένοντο παραδεκταί, καὶ
κατ' αὐτὰς ἐτροποποιήθη τὸ ἐπιψηφισθὲν Νομοσχέδιον.

— Εὐχαρίστως καὶ προθύμως δηλοσιεύομεν τὴν ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως σταλεῖσαν ἡμῖν προκήρυξιν τῆς
Ἐπιτροπῆς, ἥτις συνέστη ἐκεῖ πρὸς συλλογὴν συνδρο-
μῶν, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύειν εἰς ἀρχαιολογικὰς
ἀνασκαφάς. Ἡ σημαντικότης τῶν προσώπων, ἅτινα
ἀποτελοῦσι τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἐγγυᾶται πολλὴν
τὴν πρόσδοτον τοῦ ἐθνοφελοῦς τούτου ἔργου ἐν τοιαύτῃ
πόλει, οἷα ἡ Κωνσταντινουπόλις καὶ δὲν ἀμφιβάλλο-
μεν, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλομεν λάβεῖν ἀξιόλογον ἀφορ-
μὴν νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν
ἐκεῖ ὁμογενῶν, ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπικαλεῖται τὴν συν-
δρομὴν ὑπὲρ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν πανταχοῦ τῆς Ἑλ-
ληνικῆς γῆς τεταμμένων ἐνδόξων μνημείων τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ μεγαλείου.

« Ἀπὸ τίνος χρόνου ἡ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτή-
των ἀνασκαφὴ εἴλκευεν οὐσιωδῶς τὴν μέριμναν τῆς
Ἑλληνικῆς Κηθερνήσεως, ἥτις ἐπελάβετο δραστηρίως
τοῦ ἔργου τούτου, ἀρωγὸν ἐνθερμον ἔχουσα τὸν πρὸς
τὰ ἐνδόξα μνημεῖα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ μεγαλείου
σεβασμὸν τῶν Α. Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητων καὶ ἰδίως
τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας, εὐδοκῆσάσης νὰ περιβάλῃ
ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν Της τὴν λυσιτελεστάτην
ταύτην ἐργασίαν.

Καὶ ἀληθῶς, τὰ πρῶτα τῶν ἀνασκαφῶν ἔργα, ἀρξά-
μενα τελευταίως, ἀπέδειξαν ἐπὶ μᾶλλον τὸ ἀναγκαῖον
τῆς ἐξακολουθήσεως αὐτῶν, διὰ πάσης θυσίας καὶ διὰ
πάσης προσπάθειας. Τεταμμένα ὑπὸ τὰ εἰρεπία τοῦ
χρόνου, τὰ περιδόξα λείψανα τῆς ἀρχαιότητος, ἐπα-
νέρχονται ὁσημέραι εἰς νέαν ζωὴν, τοῦ νεωτέρου κόσ-
μου τὸν ἀληθὴν συγκεντροῦντα θαυμασμόν.

Ἀλλὰ ἡ τῆς μεγάλης ταύτης ἐργασίας ἐξακολου-
θῆσι, καὶ πολλῶ μᾶλλον ἡ περαιώσις, χρεῖαν ἔχουσι
δαπανῶν οὐχὶ μικρῶν οἱ ἐνόντες δὲ πόροι πρὸς τοῦτο
δὲν δύνανται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ θεωρηθῶσιν ὀλοσχε-
ρῶς ἀρκούντες.

Τὸ ὠφέλιμον, ὅπερ παρέχει ἡ τοιαύτη ἀνασκαφὴ,
καὶ τὸ ἀναγκαῖον τῆς χειραγωγήσεως αὐτῆς διὰ τῆς
συρροῆς ὅσον δυνατόν πλειόνων πόρων, παρώτρυναν
πολλοὺς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ ὁμογενῶν ὅπως
συντελέσωσι καὶ οὗτοι εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως,
πρὸς τὸ ἔργον αὐτὸ, τὸ ἐνδιαφέρον οὐ μόνον τὸ ἡμέτε-
ρον ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Πρὶς τοῦτο ἀνετέθη τῇ ὑπογεγραμμένῃ ἐπιτροπῇ ἡ
φροντίς τῆς προσφυγῆς εἰς πάντας τοὺς ἐνταῦθα ἡ καὶ

ἀλλὰ ὅσοι οἰκοῦντας ὁμογενεῖς καὶ εἰς πάντας τοὺς τῶν
ἀγαθῶν θιασώτας, ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Ἑλ-
ληνικῶν ἀρχαιοτήτων δι' ἀναλόγου συνδρομῆς.

Ἀναγγέλλουσα τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐργασίαν, ἡ
ἐπιτροπὴ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν ἐκάστου, ποθοῦν-
τος τὴν ἀνάλαμψιν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν μνημείων.
Ἐχει δὲ πλήρη πεποίθησιν ὅτι τὸ κοινόν, οἷας δὴ ποτε
τάξεως ἡ ἐθνότητος, οὐδόλως διστάσει ν' ἀνταποκριθῇ
εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ προσδείξῃ τὴν ἐπιθυ-
μίαν τοῦ εἰς πραγματοποιήσιν ἔργου γενικωτάτου ἐν-
διαφέροντος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἐντολὴν νὰ δέχεται, ὡς συνδρο-
μὴν τῆς ἀνασκαφῆς, οἰονδήποτε προσφερόμενον ποσόν.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἔργον τῆς τοιαύτης ἀνασκαφῆς δύνα-
ται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τινὰ ἔτη, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ὁ-
ρισθῶσι καὶ συνδρομαὶ ἐνιαύσιοι, ἐκάστης τῶν ὁποίων
τὸ ἐτήσιον ποσὸν ὀρίζεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἀνὰ
120 γρόσια, πληρονόμην κατ' ἔτος, ἐφ' ὅσον ἐξακο-
λουθεῖ τὸ ἔργον αὐτὸ δι' ἐκάστην δὲ προσφορὰν ἐκδίδε-
ται τὸ προσῆκον τῆς πληρωμῆς διπλότυπον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκαίρως θέλει δηλοσιεύει τὰ ὀνόματα
τῶν συνδρομητῶν, πρὸς οὓς ἀπὸ τοῦ νῦν ἐκφράζει πλή-
ρη εὐγνωμοσύνην, ἐν ὀνόματι τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑψη-
λοῦ σκοποῦ.

Κατάλογοι ἐγγραφῆς ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἐκάστου
τῶν ὑπογεγραμμένων, πρὸς οὓς ἕκαστος δύναται ν' ἀ-
πειθῶνται.

Ἐ Κωνσταντινουπόλει, τῇ 1/13 Ἰανουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΙΑΚΩΒΟΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΑΜΒΑΚΟΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΣΠΑΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. Κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ ἡμέρᾳ τὰδε.

Ἡ νίκος τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως ἐξακολουθεῖ φέρουσα
τὴν κινδυνώδη χαρακτῆρα. Βεβαίως εἶναι ὅτι αἱ ἰατροὶ δὲν διεγνώ-
ρισαν αὐτὴν ἐπὶ 40 ἡμέρας, ὥστε σήμερον ἀπειλεῖται ἡ γά-
γρηναι. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νεαπόλεως ἐντεταλατο ἵνα παν-
ταχοῦ τοῦ βασιλείου γίνωνται πρὸς ἀλλήλους ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις
ὑπὲρ ἀναρρώσεως τῆς Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς διατελεῖ εἰς Κασέ-
ρταν. Παρὰ τῷ θρωπῷ τοῦ Παλατίου ἡνοίγη βίβλος ἵνα κα-
ταγράφωνται ἐν αὐτῇ ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων
θέλουν νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν ἀπερίοριστον αὐτῶν πίστην
πρὸς τὴν Α. Μ. Ὁ μέγας ὑπαρχιεπίσκοπος αὐτῆς ἐστάλη ἵνα ἐπι-
σκεφθῇ τὰς ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ ἐχοῦσας φήμην ὡς θυγατρουργοὺς
εἰκόνας, καὶ νὰ προσφέρῃ αὐταῖς πλούσια ἀναθήματα. Ἡ κατά-
στασις αὕτη τοῦ Βασιλέως φυσικῶς τῷ λόγῳ στρέφει πᾶσαν
προσοχὴν εἰς τὸν Δόγμα τῆς Καλαβρίας, μέλλοντα διὰ δόχον αὐ-
τοῦ, μέχρι τοῦδε διατελέσαντα μακρὰν τῶν δημοσίων πραγ-
μάτων.

— 0 —

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου τοῦ Βερολίνου ἐδη-
μοσίευσε τὴν ἐξῆς περίεργον ἐκθεσιν.

Ὁ πληθυσμὸς ὅλης τῆς γῆς υπολογίζεται ὅτι εἶναι 1,288,
000,000. ὅλη τῆς Εὐρώπης 272,000,000. τῆς Ἀσίας 755,
000,000, τῆς Ἀφρικῆς 200,000,000, τῆς Ἀμερικῆς 53,
000,000. τῆς Αὐστραλίας 2,000,000.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Εὐρώπης ὑποδιαιρεῖται ὡς ἐρεξῆς.

Ἡ Ρωσσία περιέχει 72,000,000. Ἡ Αὐστρία 36,398,620.
Ἡ Γαλλία 36,039,364. Ἡ δὲ Μεγάλη Βρετανία καὶ Ἰρλαν-
δία 27,488,853. Ἡ Πρωσσία 17,089,407. Ἡ Τουρκία 18,
710,000. Ἡ Ἰσπανία 15,518,000. Τὸ βασιλεῖον τῶν δύο Σι-
κελιῶν 8,616,522. Ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, 5,072,820. Ἡ
Σαρδηνία 4,976,034. Τὸ Βέλγιον 4,607,066. Ἡ Βαλβάρια 3,
547,239. Αἱ Κάτω Χῶραι 4,587,617. Ἡ Πορτογαλία 3,471,
199. Τὸ Παπικὸν κράτος 3,100,000. Ἡ Ελβετία 2,474,500.
Ἡ Δανιμαρκία 2,468,648.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀσίας ὑποδιαιρεῖται ὡς ἐρεξῆς.

Ἡ Σινικὴ Αὐτοκρατορία περιέχει 400,000,000. Αἱ Ἀνατο-
λικαὶ Ἰνδία 171,000,000. Τὸ Ἰνδικὸν ἀρχιπέλαγος 80,000,
000. Ἡ Ἰαπωνία 35,000,000. Ἡ Ἰνδοστὰν καὶ Ἀσιατικὴ Τουρ-
κία ἐκάστη 15,000,000.

Ἐν Ἀμερικῇ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι περιέχουσι περὶ τὰ 23,
191,876. Ἡ Βραζιλία 7,677,800. Τὸ Μεξικὸν 7,661,520.
καὶ περὶ τὰ 3,000,000. αἱ λοιπαὶ χῶραι τῆς Ἀμερικανικῆς
ἡπείρου.

Ἐκ τῶν θρησκειῶν τῆς γῆς ἡ χριστιανικὴ περιέχει 335,000,
000. ἐκ τῶν ὁποίων 120 ἑκατομμύρια ἀνήκουσιν εἰς τὴν Παπι-
κὴν ἡ Λατινικὴν ἐκκλησίαν, 89 εἰς τὴν τῶν Διαμαρτυρουμένων,
καὶ 76. εἰς τὴν Ἀνατολικὴν. Ἡ Ἰουδαϊκὴ περιλαμβάνει περὶ
τὰ 5,000,000 ἐξ ὧν 2,890,250 εἰσὶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ τούτων
πάλιν, 1,250,000 εὐρίσκονται ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ρωσσίᾳ,
853,304 ἐν τῇ Αὐστρίᾳ, 234,248 ἐν τῇ Πρωσσίᾳ, 192,176
ἐν ἄλλαις χώραις τῆς Γερμανίας, 62,470 ἐν ταῖς Κάτω Χώ-
ραις, 33,852 ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, 73,955 ἐν τῇ Γαλλίᾳ, 36,000
ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, καὶ 70,000 ἐν Τουρκίᾳ.

Οι οπαδοί των διαφόρων Ασιατικών θρησκειών υπολογίζονται εις 600,000,000. τούτων 160,000,000 εἰσι Μωαμεθανοί, οἱ δὲ λοιποὶ ἐθνικοὶ ἢ εἰδωλολάτραι.

(Ἀστὴρ τῆς Ανατολῆς.)

Δημοσιεύοντες κατωτέρω διατριβὴν ἐνὸς τῶν Ἑρμουπολιτῶν, παραπονεμένου κατὰ τῆς Ἑφορίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὡς ἀγρυπνὸς φύλαξ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, θέλει ἐξετάσει ἐπιμελῶς μέχρι τίνος ἀληθεύουσιν τὰ παραπάνω ταῦτα, καὶ θέλει ἐπιφέρει τὴν προσήκουσαν θεραπείαν. Νὰ προδικάζωμεν ἡμεῖς περὶ τῶν ἀναφερομένων εἶναι βέβαια περιττόν, ἀφοῦ τοσοῦτοι ἀξιότιμοι πολῖται ὀφείλουσι νὰ ἐπιληθῶσι τῆς υποθέσεως. Παρατηροῦμεν μόνον πρὸς τὸν γράψαντα τὴν διατριβὴν Ἑρμουπολίτην, ὅτι τῆς παρούσης Ἑφορίας αἱ εἰσπράξεις ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῶσι κατὰ τὸ δίκαιον μετὰ τὸ Πάσχα· διότι ἡ Μεγάλη ἐβδομάς καὶ αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα εἶναι οὐσιωδῶς προσοδοφόροι εἰς τὰς Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ συσσώρευσις τῶν γυναικῶν εἰς τὰς ὠριμῆναις διὰ τοὺς ἀνδρας θέσεις, καὶ ἡ ἐλαιοφυτικὴ καλλιέργεια εἰς τὸν γυναικωνίτην, καθιστῶσι τὴν Ἐκκλησίαν αὐτόχρημα θέατρον. Ὅθεν ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἶναι νὰ διορθῶνται τὰ ἄτοπον τοῦτο ὅσον ἐνεστι τάχιστα.

—0—

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων.
Παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἐφημερίδος Σας τὴν ἀκόλουθον διατριβὴν μου ὑπὸ εὐθύνην μου.

Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ᾔδη ὁ ἐνταῦθα ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου στερεῖται Ἑφορίας ἱκανῆς, ἐπιμελοῦς καὶ δραστηρίας, καὶ ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς πλησιάζομεν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐποχὴν, τὴν ἀναμνησκουσάν ἡμῖν τοῦ Αὐτρωτοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ Πάθη, ἀνάγκη πάσα νὰ διορισθῇ Ἑφορία ἱκανὴ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῆς, ὅπως ἀπαιτοῦσιν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀξιοπρεπείας αὐτῆς. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ παρούσα ἐκ τῶν Κυρίων Γρ. Δασκάλων καὶ Γεωργίου Δελέκη συγκειμένη Ἑφορία, οὐδόλως πρακτικὴ ἐστὶ, καὶ οὐδὲν τηροῦσα τῶν ρηθιόντων, ὑποπίπτει εἰς τοιαύτην ἀτάξιν, ὥστε ζημιούται ὁ ἱερός Ναός. Διότι κατὰ τὴν 15 τοῦ τρέχοντος, ἡμέραν Κυριακὴν τῆς Σκυροπροσκυνήσεως, οἱ Κύριοι οὗτοι δὲν ἤλθον ν' ἀνάψωσιν ὅλους τοὺς συνθήβεις πυλωναίους καὶ ἐπειδὴ τινες τῶν ἐνοριτῶν τοῦ Ναοῦ, μὴ ὑποφέροντες τὴν ἀτάξιν ταύτην, ἐπρότειναν ν' ἀναρῶσιν οἱ πολυέταροι ἀπέναντι πληρωμῆς, τότε μόνον κινεῖσθαι. Κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν δὲν ἐμοίρασαν κηρία εἰς τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸν ρηθιόντα Ναόν, ὅπως ἀπῆται ἡ ἐορτὴ, ὡς ἐκ τούτου τὴν μὴ Ἐκκλησίαν ἐξῆμίσαν, πολλοὺς δὲ ἐνορίτας δυσπρόστησαν, καὶ μεγάλη ἐγένετο διαρκούσης τῆς ἱεραρχίας ἐκείνης ἀπρέπεια.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, παρακαλεῖται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑρμουπόλεως, ἐν ἀντικαταστάσει ἄλλαν Ἑφορίαν, καὶ μολοντὶ ἐπικυροφῶμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ ρηθισία Ἀρχὴ ἐπαύσατο τὸν Ἑρρον Δασκάλον, ὡς ἀνίκανον καὶ μὴ συμφώνοντα μετὰ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους του, ἐμὰς μὲν προσέτι ὅτι ὁ παυθεὶς διὰ πολλῶν εἰς τὸν Κ. Δήμαρχον γενομένων δεήσεων, ἐζήτησε νὰ μείνῃ ἐν τῇ αὐτοῦ θέσει μέχρι τοῦ Πάσχα, ὅπερ, ἂν ἀληθεύῃ, θέλει προξενήσει μεγίστην βλάβην καὶ ἀτάξιν ἐν ταῖς τῆς Μεγάλης ἐβδομάδος Ἀγίαις ἡμέραις.

Πρέπει δὲ νὰ προσθίσωμεν πρὸς μείζονα ἀποδείξιν τῆς ἀτάξιας τῆς ὑπαρχούσης Ἑφορίας, ὅτι πέρυσιν εἰσπράχθησαν εἰς τὸ ἑκπληκτικὸν Ταμεῖον ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1857 μέχρι τῆς 26 Μαρτίου 1858 Δραχ. 6,500. κατὰ τὴν ἐξῆς σημείωσιν

13. Ἀπριλίου 1857	Δρ.	1000.
14. Μαΐου	»	500.
31. Δεκεμβρίου	»	3000.
26. Μαρτίου	»	2000.
		6500.

Ἡ δὲ παρούσα Ἑφορία παρέδωκε μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον

Τὴν 11. Δεκεμβρίου 1858.	Δραχ.	1000.
Τὴν 17. Μαρτίου 1859.	»	1500.
		2500.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 18 Μαρτίου 1859.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

Εἰς Ἑρμουπολίτην.

εἰμὴ τὸ τέρας τῶν δεινῶν τοῦ βραχυτάτου καὶ πολυκυμάντου τούτου κόσμου· ἡ πύλη τῆς τε εὐδαιμονίας καὶ αἰωνιότητος, δι' ἧς εἰσαγόμεθα ἐν νέᾳ ζωῇ, ἐν ζωῇ ἀφθέρτῃ τε καὶ μακαρίᾳ. Ἡ παρούσα ζωὴ κατὰ προορισμὸν Θεῖον, τὸ στάδιον ἐγένετο, ἐν ᾧ ἕκαστος γυμνασθῆσεται τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας, τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ὅπως μετ' οὐ πολλῷ ἀπολαύσῃ τὸν στέφανον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου τῶν ὅλων Θεοῦ.

Διὸ, ἀδελφοί, ἀντὶ λύπης καὶ πένθους, ἀντὶ πικρίας καὶ οἰκτονίας, μακαρίσωμεν τὸν σήμερον εἰς Κύριον μεταστάντα ἀδελφὸν ἡμῶν, ὡς ἀγωνισθέντα καὶ φθίσαντα πρὸς τὸ τέρας τοῦ προορισμοῦ του. Δότε οὖν μικρὸν εἰπωμεν καὶ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ.

Γεννηθεὶς περὶ τὸ 1806 ἐν Κύπρῳ ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας, καὶ ποτισθεὶς παρὰ τῶν εὐσεβῶν αὐτοῦ γεννητόρων, τῶν διαπρεπόντων τότε ἐν τοῖς πράγμασι, τὰ νάματα τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ἐξεπέρβη ἐν νεαρᾷ ἐτὶ ἡλικίᾳ παρὰ τοῦ αἰμνίστου πατρὸς αὐτοῦ Ἰωάννου, ἐκπαιδεύσεως χάριν, ἐν τῇ φιλελευθέρῳ καὶ μουσοτροφῇ Πρωτευούσῃ τῆς Γαλλίας, ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἀνέτελλε φαεινὸς τε καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ φωσφόρος Ἀστὴρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ, ἐπὶ ἐξαετίαν ὅλην διατελέσας, καὶ ἀρυσθεὶς καὶ συλλέξας, μελίσσων δίκην, πᾶν ὅ,τι καλόν, πᾶν ὅ,τι χρηστὸν, ἐμόρφωσεν ἐαυτὸν μετὰ παντοίων γνώσεων καὶ μετέβη ἐνταῦθα, ὅπου ἐνεκεν τῆς ἱκανότητός του, προσελήθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μεγάλου ἀναμορφωτοῦ τῆς Αἰγυπτου Μεχμέτ-Ἀλή, ἐπὶ τέσσαρα σχεδὸν ἔτη, ὅτε ὑποειδικασθῆς τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, καὶ ἐπιβεβαιωθεὶς καὶ ἐπιστραγγισθεὶς τῆς Ἑλληνικῆς αὐτονομίας, προσέδραμεν ἀσμένως εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ ἀρτισυστάτου Κράτους, ὅπως ἐκσυμπρετίσῃ κατὰ χρεὶος, ὡς εὐγνώμων υἱὸς, καὶ τὴν κοινὴν Πατρίδα, ἣν περ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ὑπηρετήσας μετὰ ζήλου ἀκρίφιστατος, εἰς διαφόρους κλάδους τῆς διοικήσεως, ἦτοι καὶ ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ Νομισματοκοπείου, καὶ ὡς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, καὶ ὡς Δικαστὴς, καὶ τέλος ὡς ἀντιπληρωματικὸς Διευθυντὴς τοῦ Β. Νομισματοκοπείου, ὑπηρεσίας, καθ' ἃς ἀντημείβετο δέοντως καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Μεγαλειότητος Ἀνακτος ἡμῶν, τοῦ ἀείποτε στεφανοῦντος τὴν ἀρετὴν! Ἐν τῷ μεταξύ, τὸν θάνατον ἀκούει τοῦ φιλοστόργου αὐτοῦ Πατρὸς, καὶ ὡς πειθίγιον τέκνον, τῶν πατρικῶν ἀναμνησκείται συμβούλων, καὶ συνάμα τῶν ὀρφανευθέντων ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῶν ἄνευ προστασίας ἐγκαταλειφθέντων. Σπεύδει λοιπὸν ἵνα καὶ τοῦτο τὸ ἱερὸν καθήκον ἐκπληρώσῃ, ὅπερ ὁ Νόμος ὁ φυσικὸς, ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ, ἐπιβάλλει ἕκαστῳ, «ἀδελφοί ἐν ἀνάγκῃς χρήσιμοι ἔστωσαν, τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται» (Σολομὼν). Ἐπανέρχεται οὖν τὸ δευτερον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ μ' ἀγκάλας ἀνοικτάς περιπτύσσεται τοὺς ἀδελφούς, ὡς ἐγκατελειμμένα ὡς, περιβάλλει αὐτοὺς καὶ παραμυθίαν, καὶ προσφερόμενος ὡς ἄλλος Πατὴρ

Ἡ γλυκύτης καὶ εὐπροσηγορία του, ἡ πρὸς ἅπαντας ἐν γένει εὐκρινὴς διάθεσις του, ἡ μετὰ τῶν φίλων εὐαίρετος διαγωγή του, ἡ ἐκασταχόθεν καὶ ἐκασταχὺ πρὸς τοὺς πτωχοὺς τεινομένη εὐεργετικὴ χεὶρ του, καὶ ὁ ὀλίγιος, ἡ ἐμπλὴς ἀρετῶν ψυχὴ του, τὸν ἀποκατέστησαν ἀείποτε καμυλῇ τε καὶ σεβαστὸν εἰς ὅλους. Διὸ ἡ μνήμη αὐτοῦ ἐστὶν μετ' ἡμῶν δικαίως μετ' ἐγκωμίων, κατὰ τὸν Σοφὸν Ἄνακτα Σολομῶνα.

Τηλικούτος ὁ τοῦ μακαρίτου Παύλου Βενεδούτσου βίος, ἀδελφοί! Τηλικούτος ὁ πρὸς τὸ ἔθνος ἐνθερμος ἔρως του! Τηλικούτος ὁ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ζήλος καὶ πρόνοια! . . .

Ἀνάβηθι οὖν, ὦ μακαρία καὶ ἐνάρτεος ψυχὴ. Ἀνάβηθι μετὰ πατρῴσιας καὶ πρόσθε ἐνώπιον τῆς Μεγαλειότητος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἱψίστου, ἵνα λάβῃς ἐπαξίως τὸν ἀμάρτανον στέφανον τοῦ ἀγῶνος, ὅνπερ ἀγωνίσθη. Εἰσελθε εἰς τὰς Οὐρανίους Μονάς, καὶ συναγαλλόμενος καὶ συνευφραίνόμενος μετὰ τοῦ συνόλου τῶν Ἀγίων, δέου πρὸς τὸν Πατέρα τῶν ὅλων, πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῶν ἀπαρμυθῆτων ἀδελφῶν σου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν φίλων σου, οἵτινες πενήθοροντες συνεκπέμπομεν ἡδὴ ὁμοθυμαδὸν τὸν νεκρὸν σου! . . .

Σεῖς δὲ, ὦ ἀδελφοί αὐτοῦ, Σεῖς οἵτινες κατέστητε ἀπαρμυθῆται διὰ τὴν στέρεσιν τοῦ χρηστοῦ ὄντος ἀδελφοῦ σας, ἐπάρατε τῆς διανοίας τὰ ὅμματα πρὸς τὰς εὐαγγελικὰς ρήσεις, καὶ μὴ λυπεῖσθε, ὡς περ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα· διότι καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.

Καὶ Σὺ ἐτι, ὦ φίλη ὁμήγυρις, ἡ συμπενοῦσα τὸν ὁμογενὴ τε καὶ φίλον, πρόσθε περὶ τὸ βῆμα τοῦτο, καὶ ἀνύψωσον μετ' ἐμοῦ χεῖρας ἐκείτιδας πρὸς τὴν ἐν Οὐρανῷ τρισυπόστατον Θεότητα ἐκφρανοῦσα. Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἔλεους, Παντοδύναμη Ποιητὰ Πάντων τῶν ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς! Πηγὴ ἀέναντος τῶν χαρίτων καὶ δότηρ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν δεομένων δούλων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου Παύλου, ἐν ᾧ τόπῳ προώρισας τὴν ἀρετῇ ἐπιβῆς αὐτῷ τὸν ἀμάρτανον τῆς δόξης στέφανον, καὶ κατὰ τὰς αὐτὸν ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων σου!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Αἰωρία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε ἀδελφε, γαῖαρ ἔχοις ἐλαφρὰν!!

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐμπορ. ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Α. Παρασκάκης καὶ υἱὸς εἰσηγητὴς.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 476 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, προσκαλοῦμεν τοὺς δανειστάς τῆς πτωχεύσεως ἑταιρίας Α. Παρασκάκης καὶ υἱὸς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τῇ αἵθουσῃ τοῦ δικαστικοῦ καταστήματος τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐμποροδικείου τὴν 23 Μαρτίου ε. ε. ἡμέραν Δευτέραν ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν, ἵνα ἐγχειρίσωσιν ἡμῖν τὸν παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 480 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ὀριζόμενον τριπλοῦν κατάλογον νῶν κατ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως διοριστέων Προσφωρῶν Συνδίκων.

Ὁ ἐνταῦθα δικαστικὸς Κλητὴρ Χ. Π. Ἐλευθερίου παραγγέλλεται νὰ τοιχοκλήσῃ ἀντιγραφα τῆς παρούσης εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα μέρη, νὰ δημοσιεύσῃ δὲ ὅμοιον διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων».

Ἐν Σύρῳ τῇ 15 Μαρτίου 1859.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

Ἀλ. Οἰκονόμου.

